

PONT NOU

L'Informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 20 OCTUBRE 92

300 PTES.

- la caça
- opinió: què tenen les femelles forasteres ...?

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

Avet

Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

El bon ambient en les nits a la Vall.
Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

LA HÍPICA
DE LA VALL DE CAMPRODON
RESTAURANT TÍPIC

CLASSES - EXCURSIONS A CAVALL

Carretera de Setcases Km-1
Telf.: 74 02 07 - LLANARS - CAMPRODON

ENCARA ÉS JUSTIFICABLE LA CAÇA ?

Ens expliquen que en el llunyà Paleolític, quan l'espècie humana campava com podia, la dona havia de guardar i instruir unes cries molt indefenses i necessitades del més llarg aprenentatge per tal d'arribar a assolir la maduresa. Fou normal que l'home s'especialitzés en la guerra i en la caça, activitats molt afins i fonamentals per a la supervivència. Així va desenvolupar un instint que perdura profundament instal·lat en la personalitat dels mascles i que es manifesta en la pràctica de la caça.

Però avui en dia, en els valors del pacifisme i la no violència, aquest esport té una considerable quantitat de crítics. Fins i tot es nota una certa mala consciència en molts de practicants, que fan esforços per tal de justificar aquesta activitat: Que si contribueix a l'equilibri ecològic..., que si la cria i mort d'un animal domèstic és més cruel... D'altres van més enllà i intenten sublimar-la: que si la caça és un art..., que si representa una filosofia de vida a l'aire lliure, i d'amor a la natura... que si és una escola d'autodomini... Sublimació que culminaria en la proposta de la caça fotogràfica. La majoria de caçadors, emperò, no li dóna tantes voltes i senzillament, cacen!

El cert és que hi ha molta gent que s'esgarrifa del fet que avui en dia encara és pugui prendre plaer en la persecució i mort d'un animal en les condicions que sigui, i que creu que el que s'està estimulant és un instint, —no per arrelat justificable—, com molts altres instints primitius que la civilització i la cultura s'han encarregat d'apaivagar.

Ara que ha arribat la tardor i que, —amb les primeres pinzellades dels grocs—, les bordades de gossos impacients, i els espetecs de la pólvora esborrajada, s'ensenyoriran de crestes i fondals, ens podriem aturar a pensar-hi una mica i veure si trobem que: **encara és justificable la caça?**

sumari

EDITORIAL _____	3	ENSOMMANT CARENES _____	18
NOTÍCIES DE LA VALL _____	5	LA CACERA DE L'ISARD _____	19
ESPORTS _____	10	MUNTANYA. Passejant per la Vall _____	21
BUSTIA, EL TEMPS _____	12	CUINA, SALUT, LES FESTES _____	22
XERREM AMB... P. Ignasi Isern _____	14	ELS AJUNTAMENTS INFORMEN _____	26
CONEGUEM MILLOR: A. Quadrado _____	17	GUIA EL PONT NOU DE LA VALL _____	27

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edif: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors carne alvarez joan moll manel abella miquel perals llorenç birba albert rigat patllari descattlar jordi romans josep duniyach vicenç sanxo josep fernandez mossén soler martí elena llongarrius gaspar vila gemma maltas	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors. publicitat: esteve amigó comptabilitat i suscripcions: dolors batlle núria puig impressió: Editorial M. dipòsit legal: MH-801-1990
---	--	--

EL PONT NOU ÉS PREMI TASIS-TORRENT: «MILLOR PUBLICACIÓ COMARCAL 1991»

opinió

... que crema !

QUÈ TENEN LES FEMELLES FORASTERES QUE NO TINGUIN LES DE LA VALL?

Anònim: La femella de la Vall —i no sé si això és extensible a la resta del país— és poc carinyosa, no fa gaires moxaines, ni als seus fills. És poc dolça i, en general autoritària i manaire.

Alejandro Cuadrado: Totes tenen coses bones i coses dolentes, jo crec que les femelles forasteres complementen les de la Vall.

Enric Serra: En realitat no tenen res, el que passa és que quan en veiem una de nova... Bé, en definitiva és la novetat.

Josep Maria Corbella: Les forasteres tenen marro, i l'avantatge de què no les tornes a veure mai més.

Pep Casas: No hi trobo diferència a no ser que vinguin de més enllà de l'Ebre.

Toni Casas (Hípica de Llanars): La novetat i prou. Les d'aquí ho tenen tot.

Xavi Surinyach: Les forasteres tenen «calés».

HIPICA MAS BATLLÓ

ABELLA
VILALLONGA DE TER
(Girona)

Lloguer de Cavalls - Classes
Excursions organitzades - Pupilatge
X. Pastoret - Tel. 74 08 08

UNA FOTO, UNA NOTÍCIA

El Passeig a principis de segle, quan encara per la Mercè s'hi aplegava la gent per celebrar l'acabament de les feines d'estiu.

La Font Nova actualment, improvisat aparcament i mal aguanyada arbreda.

LA FONT NOVA, PASSEIG OBLIDAT

La que seria una meravellosa perspectiva del Passeig de la Font Nova contemplat amb la seva impressionant arbreda, queda trencada, principalment tots els caps de setmana, per l'alleu de vehicles aparcats en el seu començament, enfront del Pabelló Municipal. Creiem que seguim el camí de les bones actuacions municipals —el Pont Nou, la Placeta, el carrer València— ara ja li toca al Passeig de la Font Nova, el passeig d'estiu més antic i d'antuvi de gran prestigi.

Una bona mesura inicial seria eliminar l'aparcament davant del pavelló, que trenca i desconecta el passeig de la resta de la vila, i espatlla l'entorn dels magnífics primers habitatges turístics de la Vall.

L'ESCORXADOR

L'adequació de l'escorxador a les normes de funcionament Comunitàries que han de regir a partir del 1993, és en un punt mort. Tothom està d'acord en la conveniència de no tancar-lo, car això representaria haver d'anar a matar a Ripoll, però al mateix temps, les subvencions no arriben, i els carnisers no estan del tot decidits a fer-se càrrec de la despesa.

notícies de la vall

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS...

— Que un destacat polític de la Vall va manifestant públicament que se'n alegrarà el dia que el Pont Nou deixi de sortir...

— Que coneixent el percal no ens estranya gens...

— Que l'alcalde de Molló diu que pretén que el Pont Nou deixi de llegir-se en l'àmbit del seus dominis...

— Que és molt lleig això de voler silenciar un medi de comunicació...

— Que ells sabran perquè els preocupa la informació casolana...

— Que quasi tothom també ho sap...

— Que a l'alcalde de Molló les seves preocupacions no li vénen pels comentaris una mica sornosos de «La Capelleta» ficant-se amb la seva eloquència...

— Que el que realment el preocupa és l'urbanisme...

— Que naturalment ens referim a l'urbanisme insòlit de Molló, que ja hem comentat altres vegades...

— Que es refereix a les requalificacions de sòl rústic en benefici de particulars quan això ja no es fa enlloc...

— O a les estranyes concessions de centrals, hidroelèctriques blasmades per tothom, per la degradació dels rius que comporten...

— O a les construccions d'ús industrial en sòl rústic sense tramitar un expedient d'interès públic i social com diu la llei...

— Que algun d'aquests ajuntaments monocolors sense oposició que els critiqui acaben agafant els tics dels ajuntaments franquistes...

— Que això a alguns ja els hi ve de mena i de tant en tant se'ls veu el «plumero»...

— Que com cada any la festa del Prat va omplir totes les expectatives que havia generat, tant de qualitat com d'originalitat...

— Que sembla que ja han rebut oferta d'algún polític perquè els faci de doble...

— Que com que es tractava de fer de doble en actes públics compromesos, no d'aquells de flors i violes tipus olímpada, si no d'aquells que hi volen tomàquets i altres productes del camp, si han negat de totes totes...

— Que l'etapa reina de la volta va arribar feliçment a Vallter...

— Que amb la boirada n'hi va haver més d'un que es va despistar tot buscant un racó per fer un riu...

— Que n'hi va haver un que havent anat a parar al rierol de sota de l'explanada, encara ara alucina de l'escampall multicolor de pots, llunes, botelles, plàstics i tota mena de deixalles que l'envoltaven fins a on la vista allargava... (s'ha de reconèixer que hi havia boira)...

— Que moguts pel nostre afany patriòtic vam intentar convèncer-lo que es tractava d'un assaig de creació artística al aire lliure, encara inconclusa, sota el lema «Civilització i Natura»...

— Que ni la boira que tot ho difuminava va fer possible que colés l'extravagant explicació...

— Que l'onze de setembre d'enguany va destacar per la seva festivitat plena d'actes...

— Que va entusiasmar l'espectacle dels castellers inedit fins ara a la Vall...

— Que un grupet dels més agosarats ja parlava de muntar un curs de castellers...

— Que un parell de polítics nouvinguts es van afanyar a apuntar-s'hi, convençuts que en el seu nou ofici el més important era trepar fos com fos...

— Que com que, tan si com no, volien fer d'axeneta i se'ls va fer veure que per això eren massa burdegassos, ho van haver de deixar córrer...

— Que per la diada a l'Ajuntament de Camprodon només hi lluia una bandera...

— Que això no hauria de sorprendre ningú essent precisament la bandera de Catalunya...

— Que realment en un dia com aquest l'ensenya dels borbons pot ferir alguna sensibilitat... i si no que li demanin al pobre Casanoves...

— Que després de les converses amb els alcaldes, i en demostració de voluntat d'integració, a la caserna de la guàrdia civil també van col·locar, en un dia tan senyalat, la quatrí barrada en solitari...

— Que la commemoració la van continuar amb l'exercici de balls típics catalans, —en aquest cas van fer el ball de bastons més adient a l'especial idiosincràcia del personal i a les circumstàncies històriques...

— Que a més al llarg del dia, tots els membres de la «benemèrita» van fer veure que entenien el català, i van exigir per postres crema catalana... un gest molt d'agrair!

— Que com sempre anem advertint, no es pot fer massa cas de lo que diuen pels quatre cantons...

— Que la reforma sanitària a la Vall no acaba d'arrencar tan bé com tots voldríem...

— Que sembla que una de les dificultats insalvables és la incapacitat del gremi de metges per treballar en equip...

— Que segueixen contradint-se l'un a l'altre, amb el desconcert del pobre pacient de ja minvada fe...

— Que el servei ha baixat i el pressupost s'ha triplicat...

— Que així va l'economia del país...

— Que encara tenim l'esperança que quan estigui llest el nou local les coses vagin més bé...

— Que ja ho va dir aquell pagès amb la seva saviesa ancestral, —**són massa gent, no irem pas bé!**...

QUATRE CANTONS...

— Que en l'ensenyament tampoc ho acabem de tenir clar...

— Que tan parlar de la reforma, —aquest any sí, aquest any no—, i encara ningú sap com acabarà tot això...

— Que encara no hi ha pressupost per les noves aules de les escoles de Camprodon...

— Que suposant que es facin les noves aules, s'hauran de fer... al pati!, quedant aquest reduït a la mínima expressió...

— Que ningú s'ha de preocupar, que tot està previst, i per això s'acondicionarà l'espai, tant verd, de la rotonda perquè hi juguin a «taqui gol»...

— Que no ens hem de preocupar per les pilotes que vagin fora, la presència assídua de les forces de l'ordre, en aquell indret, els permetrà donar un cop de mà recollint les que perillosament se'n vagin rodant per la carretera...

— Que d'aquesta manera, aprofitant millor el temps els funcionaris, es contribuirà a sortir del pou econòmic en el qual ens ha ficat la despesa pública...

— Que el president Pujol ha dit, al Parlament, que si el govern central segueix sense reconèixer la realitat catalana, s'hauria de radicalitzar l'estratègia...

— Que sembla que la radicalització consistirà en exigir enèrgicament, que abans i després de fotre'ns els dos mil milions de dolars que ens foten cada any, diguin: **si us plau i, moltes mercès...**

— Que tenint en compte la nostre proverbial voluntat integradora, ens conformarem si els primers dos anys ho diuen en castellà, **por favor i, muchas gracias** però després «no transigirem ni mica i ens ho hauran de demanar correctament...

— Que si cal ja els pagarem el reciclatge...

— Que no se com ens ho fem però sempre acabem pagant...

— Que els terrenys d'en Pau, —sí, home, sí! les closes de can Muné abans d'arribar a la fot de la Forcarà—, van d'allò més cobejats últimament...

— Que no passa setmana que no ens parlin d'un nou propietari o falcó amb voluntat urbanitzadora...

— Que ja han desfilat pel «vox populi» tots els insignes prohoms, tradicionals detentors de les reserves terrenals de la vila... terrenals de terrenys, és clar!

— Que sembla que la brega sempre és la mateixa i tots voldrien edificar més d'una raonable planta baixa i fins a la mateixa font de la Forcarà, a l'altra banda del futur desviament...

— Que així quan es consolidés l'edificació a l'altra banda, podríem començar a demanar, primer un semàfor i després un nou desviament que passés pels voltants del Roig i les Cortades...

— Que tot és feina i és bo garantir el futur de l'obra pública...

— Que no hi tenen res a fer perquè l'Ajuntament ja els ha dit que d'això res! que es mantindrà estrictament el Pla General i que no somniïn requalificacions especulatives a l'estil d'altres pobles de la Vall...

— Que els organitzadors de la Fira dels Mulats d'Espinabell no els agrada massa la presència de genets procedents d'altres indrets de la Vall.

— Que l'any passat una colla d'un centenar de genets van haver de pagar un «canon» de 40.000 ptes. per acampar en una closa vora la Fira.

— Que després les autoritats de Molló es queixen de marginació i d'estar aïllats de la resta de la Vall...

— Que dóna la impressió que són ells els que es marginen...

NOTÍCIES BREUS

— S'han escoltat moltes queixes pel lloc on l'empresa TEISA encarregada de les línies regular d'autobusos de la Vall ha situat la parada al poble de Camprodon. L'actual ubicació, a la Carretera de Sant Joan, resulta força desavinent per a la majoria d'usuaris, alguns d'ells gent d'edat o malalts sobretot tenint en compte la distància a què queden els nous nuclis de població.

— Sembla que no costaria massa establir una segona parada en un lloc més avinent per a facilitar les coses a un bon nombre de vilatans.

— El nostre esquiador Jordi Pujol s'ha desvinculat de la Federació passant-se al professionalisme. Segons ens ha comunicat ell mateix, aquest mes de novembre es desplaçarà als EE.UU. on participarà en les primeres curses en aquesta nova etapa esportiva. Li desitgem el millor tot esperant el seu retorn perquè ens en comentem les impressions.

— En un dels darrers plens de l'Ajuntament de Camprodon es va parlar de que el municipi donés el seu suport oficial a la candidatura del Bisbe Casaldàliga al Nobel de la Pau...

notícies de la vall

L'ONZE DE SETEMBRE

Dues instantànies cedides per Foto COMA de la diada de l'onze de setembre. Dalt l'aplec de gegants convidats per la VIOLETA i en FRES-QUIVOL. A l'esquerra una exhibició dels castellers de Granollers, activitat inèdita a la Vall.

EL CICLISME ES NOTÍCIA...

La Volta passant per Camprodon.

L'altre Volta, la de les dones...

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

BAR
RESTAURANT

«CAN JEPET»

Tel. (972) 74 06 12
74 05 72

SETCASES
(Ripollés)

J. VILA

NOVA CRÒNICA DE MOLLÓ

WATZISIT ?

Un cop acabades les olimpíades de Barcelona '92, ens van presentar en la cerimònia de clausura dels jocs, la nova mascota del proper esdeveniment Olímpic a la ciutat d'Atlanta: What is it? És a dir, «Què és això?».

Realment, amb aquesta mascota tot el món si pot sentir plenament identificat. I també, perquè no, nosaltres. Qui no s'ha fet la pregunta: Què és això? quan puja de Camprodon a l'alçada del Serrat de les Vigues. Això és una granja?; això és un restaurant?; això es un alberg?; és una herbera?; què és això?

Això és un taller mecànic-elèctric que s'hi ha instal·lat degut a la manca d'espais i terrenys dins del poble, assequibles i rentables per l'exercici d'una activitat econòmica.

Fins aquí ben d'acord amb que un poble com el nostre ha de comptar, com més millor, amb in-

dústries netes com aquesta que, fins i tot, pot generar llocs de treball. Però el que mai pot representar és un impacte visual que desdibuixi l'entorn medi-ambiental que, penso estarem tots d'acord, ha estat dels menys malmesos de tot la Vall.

No es pot pretendre sota criteris puritans que no van enlloc, mantenir el nostre poble dins una urna que acabi asfixiant la seva pròpia gent. Però tampoc construir sense cap tipus de concert urbanístic que, sens dubte, només implica un malmenament irreversible de l'entorn natural.

Ara sí, què és això? Això és, o millor dit, pretén ésser, un crit d'atenció perquè actuacions urbanístiques d'aquest tipus no es tornin a repetir en el nostre poble.

ROJÀ

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agustí Solà
i
Sagué

LA CRISI DEL TURISME

L'any 92 amb tota la problemàtica econòmica que es respira i amb la possible influència dels Jocs Olímpics ha fet que sigui un mal any pel turisme arreu i també la crisi ha arribat a casa nostra. Només els forasters assentats habitualment en el poble s'han mantingut. Durant el mes de juliol el camping Conca de Ter només va acollir un 10% del estrangers habituals dels altres anys i en el mes d'agost, amb una ocupació al voltant del 80%, la població era gairebé la totalitat del país. Si l'agricultura i la ramaderia han deixat de ser el motor del nostre poble i ara ens arriba la crisi del turisme, l'any 92 pot ser l'inici d'un mal somni.

AGUSTÍ SOLÀ SAGUÉ

CAMPRODON SEGUEIX SENT EL MILLOR POBLE DE MUNTANYA

Per segona vegada consecutiva Camprodon ha estat escollit com a millor poble de muntanya, fet que ens omple d'orgull a tots però que al mateix temps ens obliga a fer tot el possible, no tan sols perquè no es malmeti la benguançada imatge, sinó també per millorar-la en tot allò que ho requereixi.

Força al darrera en vots van quedar Puigcerdà i Maranges. Dels pobles de la marina Platja d'Aro es va emportar el guardó per la netedat de les seves platges.

esports

PESCA: LES TRUITES DEL TER I DEL FRESER CANVIEN DE LLOC

Els serveis de Medi Natural de la Generalitat juntament amb diverses entitats de pesca del Ripollès han portat a terme una operació conjunta per tal de salvar moltes truites dels rius de la comarca que, per manca d'aigua segurament haurien mort. Una descàrrega d'electricitat a l'aigua les va aturdir el suficient perquè els animals fossin dipositats en uns contenidors i més tard ésser traslladats a llocs més idonis per la seva supervivència. També es va aprofitar l'ocasió per comprovar i estudiar la presència als nostres rius de la raça autòctona.

Les entitats de pesca del Ripollès aprofitaren l'ocasió per denunciar que les centrals hidroelèctriques deixen molts trams dels rius sense aigua.

Alguns partits polítics han demanat al Parlament de Catalunya i a la Generalitat que s'informés com estan actualment els rius de Catalunya.

FUTBOL SALA: LA PARRA ES VA ENDUR EL QUADRANGULAR DE FUTBOL A SANT JOAN DE LES ABADESSES

L'equip de la PARRA després de derrotar per un contundent 7 a 2 al CFS de Ripoll es va imposar a la Final jugada diu-

menge contra el Metropolitan per 4 a 2 i demostrant que torna a tenir un equip conjuntat i animós per tal de fer un gran paper en la nova temporada que va a començar.

HÍPICA

El proper dia 18 d'octubre està prevista la celebració del Vè RAID DE LA VALL DE CAMPRODON que està catalogat pels organismes competents com el Raid més dur d'Europa.

ESQUÍ: EL NOSTRE CAMPIÓ JORDI PUJOL I PLANELLA HA DEBUTAT POSITIVAMENT A L'ESQUÍ PROFESSIONAL

El nostre campió nacional va marxar a principis d'estiu a Xile i Argentina per a competir d'una altra manera en el món de l'esquí.

En aquestes curses va aconseguir uns molt bons resultats. En GEGANT va quedar primer i en ESLALOM fou tercer.

Ara l'esperen un total de 34 proves per a circuits nord-americans que començaran el novembre i on hi participaran se-

gons ens ha dit, els millors esquiadors actuals. A ell l'espera fer un gran paper si la sort l'acompanya una mica.

JORDI: Una vegada més molts camprodonins ens sentim orgullosos de tenir un gran professional entre nosaltres. **Que la sort l'acompanyi d'ara endavant.**

GOLF

EL CAMP DE GOLF DE CAMPRODON HA TINGUT UNA INTENSA ACTIVITAT DURANT ELS MESOS D'ESTIU

Els més de 250 jugadors de Golf que han pres part en els diferents campionats que s'han celebrat han elogiat el meravellós entorn on es troba enclavat.

Tot hi ésser un camp difícil pel seu relleu els golfistes els agrada perquè mostra unes dificultats molt diferents a la resta dels camps de Catalunya que també estan situats en llocs privilegiats però que resulten ser molt planers en comparació al nostre.

Cal esmentar: Que durant els mesos d'estiu s'ha fet per primera vegada un examen per a tots els interessats a obtenir el seu handicap per a les competicions, foren més de 40 persones les que passaran la corresponent prova.

S'esta parlant amb molta eufòria, després del gran èxit i participació en els campionats de fer-ne un per setmana santa per a totes les categories.

Esperem i desitgem que els organitzadors vegin amb bons ulls aquesta idea i que veritablement sigui efectiva.

ÚLTIMA HORA GRÀFICA: EL TER I EL RITORT ENS DONEN UN ENSURT (dissabte dia 26/9)

L'espectacle esteridor de la brandilla.

La carretera de Vallter tallada a la sortida de Setcases.

LA CAÇA DEL SENGLAR

TEMPORADA 91-92 SENGLAR COLLA BATLLO

Batudes fetes durant la temporada, 53 sortides

Batudes amb captures, 45

Batudes sense captures, 8

Senglars capturats:110

Mascles54

Famelles40

No sexats16

Nodrissos 42 + 2

Caçadors que han mort

senglars49

9 Senglars Feliu Barri

8 Senglars Andreu Coma
Jordi Ortiz

5 Senglars Xavier Collboni

4 Senglars Jesús Rubiñan
Quicu Orriols
Joan San Pau

3 Senglars Jordi Collboni
Josep Colomer
Martí Moliner
Domingo Ortiz

Francesc Bayot

Jaume Pastoret

2 Senglars 13 Caçadors

1 Senglar 23 Caçadors

Tirat sense captura

(que coneixem) 111

Tirat amb captura 110

Efectivitat 50%

Tirat total durant la

temporada 221 Ocasions

Promig temporada 221/53

sortides 4'16 Ocasions/Sortida

ESTADÍSTICA TEMPORADA

Lloc	Caceres	Senglars	Promig	Lloc	Caceres	Senglars	Promig
Rocabruna	8	13	1'625	Feitús	3	3	1
Freixenet	6	8	1'333	Totals	53	110	2'075
El Vilàs	3	6	2'000				
La Ginabrossa	7	18	2'571	Mes	Sortides	Senglar	Promig
Abella	2	1	0'500	Setembre	6	12	2'
Rials -Sant Ant.-	1	-	-	Octubre	7	12	1'714
Bolors	5	19	3'800	Novembre	13	29	2'230
Cavallera	6	20	3'333	Desembre	13	28	2'153
Monars	3	8	2'666	Gener	12	27	2'250
Can França-Borata	8	13	1'625	Febrer	2	2	1'
Espinavell	1	1	1	Totals	53	110	2'075

PASSEJANT PER LA VALL

El Clot de l'Avellaneda

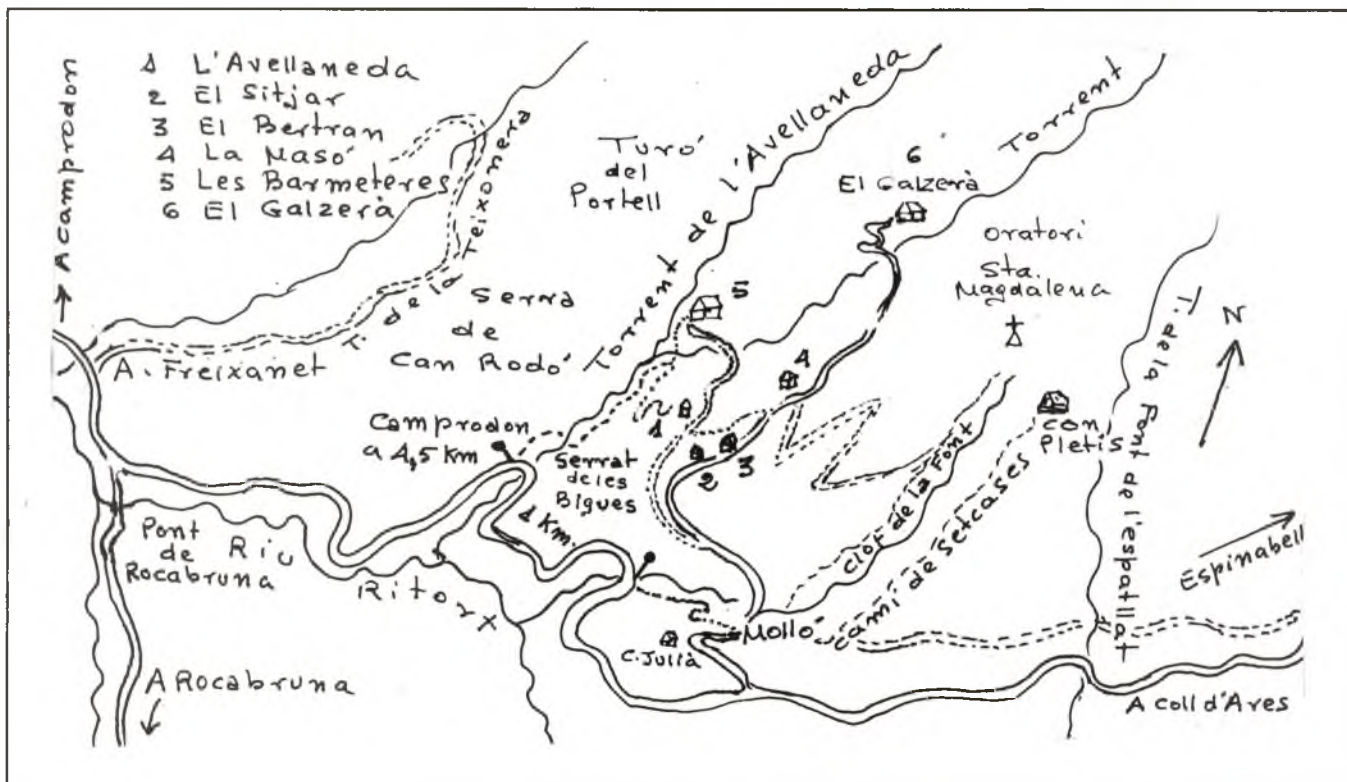
A les cases del Clot de l'Avellaneda actualment s'hi acostuma a anar per la pista asfaltada que s'agafa sortint de Molló pel carrer de la Font Vella (encisadora reconada d'aquest poble), que a pocs metres del poble té un brançal en més mal estat que és específic per anar a l'Avellaneda i a les Bermeteres. Hi ha però un antic camí, avui molt poc freqüentat, que arrenca en un marcat revolt a 4'5 km. de Camprodon direcció Molló. Està marcat amb senyals de color vermell, és de força bon seguir, ple de solitud i d'una plàcida bellesa que sempre t'acompanya. La drecera que, abans d'arribar a l'Avellaneda, mena a les Bermeteres és més esborradissa. De l'Avellaneda al Sitjar el camí torna a ser una mica perdedor. Darrerament però també ha estat assenyalat. Del Sitjar a la Massó hi ha un camí directe —malgrat estigui barrat per una filferada— o es pot voltar pel Bertran i cercar la pista que mena al Galzeran.

Una bonica volta és pujar pel camí antic i retornar per una de les pistes fins Molló i davallar a la carretera pel camí antic de Molló que arrenca davant mateix de l'ermita de St. Sebastià. Un km. avall trobarem el punt de sortida.

ESTEVE AMIGÓ

Les Bermeteres.

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON I
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

GALETES BIRBA

LES GALETES

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

EXCAVACIONS
I OBRES

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00

17867 CAMPRODON (Girona)

Josep Colomer

sports
RÉNARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELE F. 74 00 84
CAMPRODON

**EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ**

xerrem amb:

pere ignasi isern i pascal

Neix el 1946 i fa els estudis primaris a Camprodon on resideix fins els 17 anys. Molt jove, als 17 anys, acaba magisteri, i té com a primer destí el poble de Rocabruna. Treu la llicenciatura estudiant a l'Escola Universitària de Girona i a Bellaterra. Després d'exercir a diferents pobles arriba finalment al seu, Camprodon, on durant 10 anys ha fet tasques de direcció, primer com a cap d'estudis i més endavant com a director del Centre. Actualment forma part del equip que de manera col·legiada duu la responsabilitat de dirigir l'escola pública Dr. Robert de Camprodon.

A més des de la defunció d'en Sidro de can Bonada és el Jutge de Pau de la Vila.

Com es presenta la reforma del sistema educatiu?

— La reforma presenta encara moltes incògnites. Per començar encara no està clar que hi hagi prou diners per a la construcció de les noves aules i a més l'arquitecte es nega a estudiar el projecte d'ampliació en segona planta, el que comporta disminuir una superfície de pati ja en aquest moment insuficient. Tampoc està gens clar que demogràficament puguem donar una oferta fins els 18 anys com està previst.

De qualsevol manera tots hem d'assumir seriosament, tant pares com ensenyants, que l'escola fins els 16 anys és una realitat i que cal prendre una posició activa.

És cert que amb l'ampliació hi haurà una baixa en el nivell de continguts però això s'ha de compensar amb una ampliació a nivell d'estímuls positius que facin l'ensenyament més pluralista i més personalitzat.

També s'ha de vèncer una certa resistència que hi ha a l'institut de Ripoll en vers de la reforma i on s'imposen les posicions que podríem anomenar més conservadores o clàssiques. Jo entenc l'actitud dels ensenyants que sens dubte és conseqüència de la por a que baixi el nivell, però em sembla inexcusable la necessitat de dedicar l'ensenyament a tots els sectors de la societat sense cap prioritat.

— I de la Reforma Sanitària a la Vall, que me'n dius?

— Home, és ben evident que la reforma de la sanitat no va tant bé com tots havíem desitjat. Honestament jo crec que inicialment hi va haver unes components polítiques inadequades que no van propiciar un bon començament, això sens dubte va obrir una escletxa a la col·laboració difícil de superar. També hi ha el fet que és molt possible que els metges, per formació, tinguin una major dificultat de treballar en equip, assumint que és imprescindible prioritzar els objectius de millor funcionament del servei, encara que sigui sacrificant criteris personals i possibilitats de promoció. D'això els ensenyants en tenim una bona experiència.

— Com a Jutge de Pau, és conflictiva la Vila?

Mira durant l'any 91 i ha hagut una quarentena d'actes de conciliació. Cal dir que no tinc referències

per saber si la gent d'aquí es més buscaraons que a altres bandes, el que sí que puc afirmar és que la dificultat principal per resoldre els problemes entre veïns és l'egocentrisme de les persones, que només els deixa veure el punt de vista propi, fent molt difícil admetre que un pugui estar equivocad.

— **Quins són els problemes més comuns?**

— Són molt variats, una font de problemes permanent, de difícil solució, pels greuges comparatius que comporta qualsevol resolució, són els locals a la nit, sorolls, hores de tancament, etc. Jo entenc que la llei s'ha d'aplicar amb tolerància, amb flexibilitat, ara el que sí hi hauria d'haver és més vigilància nocturna.

— **Com a Jutge de Pau, també vas intervenir en el conflicte amb la guàrdia civil? què en penses?**

— Sí, naturalment, que hi vaig intervenir, però abans de res he de dir que el sergent que va protagonitzar aquells fets ja no hi és, el van traslladar a Salamanca.

El tema és molt complex..., és evident que hi ha una manca d'integració de les forces de l'ordre i això sempre és origen de conflictes. Últimament tinc molta relació amb ells per qüestions de coordinació del jutjat, i se'n queixen d'un cert rebuig que potser conseqüència de què la seva feina encara és poc valorada. També hem de reconèixer que en pocs anys hem passat d'un estat de repressió a un estat d'anarquia a tots nivells, i això ha propiciat enfrontaments entre el jovent i la guàrdia civil amb pretexts trivials, com pot ser una victòria del Barça o rivalitats de discoteca per qüestions de femelles.

Tots aquests fets van coincidir amb les mesures especials de seguretat per les Olimpíades i aquí i pot haver hagut una part de malentès, era difícil esbrinar si l'allau de multes i de controls era una represàlia o un excés de zel olímpic. És per això que els alcaldes més significats de la comarca els van anar a trobar, i el cert és que l'actitud policial va canviar.

Jo crec que el més important és el respecte mutu, la manca de respecte pot conduir a un abús d'autoritat que certament és un fet delictiu.

— **Però, no creus que si hem de parlar de respecte, ells haurien**

de començar per hissar la bandera catalana i demostrar així una elemental consideració a la llei i al nostre poble?

— Sí, això és cert. Es queixen de manca d'integració però no hi posen els mitjans necessaris perquè la situació millori. Posar els mitjans necessaris vol dir adaptar-se, i naturalment una expressió d'això es posar la bandera catalana al costat de l'espanyola. Arreu del país s'han fet notar les poques ganes dels funcionaris de certes entitats públiques d'integrar-se als llocs de cultura diferenciades.

— **No seria la solució més senzilla la substitució de les forces de l'ordre forasteres per mossos d'esquadra?**

— Fins ara això no era possible perquè les competències són diferents i el que justificava la guàrdia civil era el pas fronterer. Ara amb la supressió de la frontera les coses poden canviar, i per haver reduccions i trasllats...

— **Parlem de la caça. Creus que és èticament defensable avui en dia aquesta activitat?**

— Jo penso que la defensa d'aquesta activitat, que no oblidem ve del Paleolític, es ben legítima. Considero molt més defensable la mort en plena natura d'un animal al que donem la possibilitat de sortir-se'n, que la mort a sang freda d'un animal domèstic sense cap possibilitat de defensar-se.

A banda d'altres consideracions que quasi sempre es poden valorar com a subjektives del caçador, com són; l'amor i respecte per la natura, el desenvolupament d'un art a base d'una disciplina personal que ens porta a controlar i sublimar una activitat més enllà del fet de matar un animal, així com tota una filosofia de vida a l'aire lliure i de recerca i identificació amb els nostres orígens. A banda de tot això crec que el caçador ha esdevingut un element indispensable per ajudar al reequilibri ecològic del medi natural, sovint malmès per la inconscient activitat de la nostre civilització.

Un exemple en podria ser la caça del senglar imprescindible degut a la seva actual proliferació que representa un perill pels conreus. O la necessitat de caçar l'isard com es feia abans o com fan els francesos, que durant un mes obren la veda, i

no com es fa aquí seguint criteris selectius i elitistes. Per aquest camí, i no voldria fer futurisme, qualsevol dia una epidèmia no ens en deixarà ni un.

— **Pot semblar un contrasentit això de què la caça d'una espècie ajudi a defensar-la?**

— Però és ben cert, mira com exemple la perdiu blanca. Fa 20 anys que no es caça i ara en hi ha menys que abans. L'explicació és ben senzilla, si d'un vol de perdius de 7 ó 8 en mates 2 ó 3 no es poden creuar entre elles i ho han de fer amb les supervivents del vol d'un altre banda. No creuant-se entre germans l'espècie agafa més vigor i les properes niades seran de 10 ó 12. Aquesta és la tesi dels francesos i per això allà la deixen caçar. Ara per tal de fer les coses ben fetes, a cada comarca hi hauria d'haver un biòleg que fes les valoracions del què i com es pot matar a cada contrada, no es poden fer les regulacions des d'un centralisme uniformant que desconex les realitats de cada zona.

— **Però has de reconèixer que hi ha moltes maneres de regular les poblacions, no sé si és gaire defensable fer-ho satisfent un instint de dubtosa legitimitat?**

— Certament que no es pot descartar el fet que hi hagi una part de la personalitat que caçant satisfagui unes necessitats psíquiques com poden ser l'agressivitat, el domini, o realitzi unes mancances que complementin aquesta personalitat, però en definitiva jo crec que en una majoria de caçadors el que predomina es l'exercici d'un art que requereix un dilatada aprenentatge, un profund exercici de domini sobre un mateix i un bon coneixement de la Natura.

— **Podem observar que quasi ni hi ha dones caçadores, trobes que hi pot haver relació entre l'instint del caçador i la sexualitat masculina?**

— És molt possible. La sexualitat masculina és més agressiva i dominant i en general demana més protagonisme. La de la dona en canvi potser té una orientació més proteccionista, més masoquista... Però conec unes quantes excepcions de dones caçadores i podríem dir que la caça és més heterosexual com més la concebem com un art, en el qual la mort de l'animal esdevé un fet secundari.

Xavier SURINYACH

opinió

ÉS ÈTICAMENT DEFENSABLE LA CAÇA ?

Antoni Comelles i Roca: A l'estar l'animal en inferioritat de condicions és difícilment justificable èticament, encara que la natura juga a favor de l'animal.

Joan Tarré: Pels animals que destosen l'agricultura, no tan sols és justificable sinó que jo patrocinaria la seva caça. D'altres espècies però les protegiria.

Lourdes Company: Forma part de la història de la humanitat i èticament ho veig justificable, malgrat que jo, personalment, seria incapaç de disparar a un animal.

Fita Martínez: No, per motius ecològics. A més considero que la gent armada per la muntanya és un perill.

Eduard Solé i Jou: Sí, sempre que s'entengui com un esport i no, en canvi, si és tan sols pel pur fet de matar un animal.

Antoni Aparicio: Per mi, no. Només acceptaria una caça molt selectiva i extremadament controlada.

Ferran Rigaf: Sí. Amb la condició de limitar el nombre de peces en determinades espècies.

Elena Moreno i Garcia: Només ho accepto com una necessitat per a mantenir l'equilibri ecològic.

Núria Pujol i Planella: No m'agrada el concepte de la caça com esport ni tot el seu muntatge.

coneguem millor:

ALEJANDRO CUADRADO I PUIG

Afeccions: La caça.

Esport: Muntanya.

Cantant: Tota classe de música.

Diari: La Vanguardia.

Plat preferit: sense preferències.

Beguda: Llet.

Personatge: Jo mateix.

Polític: Cap.

Programes de TV: Culturals.

Viatge somiat: Arreu del món tot és bonic de veure.

Lloc de vacances: Qualsevol que sigui tranquil.

Riu o piscina: riu.

Bikini o top-less: Sense res, «en pilotes».

Rosses o morenes: totes.

Pit o cuixa: una cosa completa a l'altra.

Què li falta a la Vall: més patriotisme, ganes d'estimar la Vall, compte en no destruir la natura, el nostre principal patrimoni i bons gestors.

Què li sobra a la Vall: l'enveja.

ALGUNES CONSIDERACIONS ENVERS LA CAÇA

per Alejandro Cuadrado

La caça s'ha vingut practicant des de sempre, és un instint, —com el sexe—.

Però es un instint sa que, sí, molt possiblement vagi lligat a la sexualitat masculina.

El plantejament ètic depèn de qui el fa, depèn de l'ètica de cadascú, jo crec que èticament la caça és perfectament defensable.

L'associació de caça de la Vall funciona molt bé, tothom té els mateixos drets sense cap mena de preferències ni de privilegis, independentment del poder adquisitiu dels diferents associats. Naturalment l'associació es manté molt tancada a la gent de fora, cosa que em sembla molt bé perquè el forani no ens aportaria res i s'enduria molt. A més a la gent de fora li manca sensibilitat i descuida.

El caçador mai no acabarà amb les espècies que caça, i, certament, no altera el seu equilibri. El que realment delma les espècies són les epidèmies, moltes vegades com a conseqüència d'un excés de proliferació, que també sol ser conseqüència d'un trencament del equilibri ecològic. El problema és que l'home s'ha ficat a arreglar la Natura pel seu compte i així ens ha anat. Un exemple n'és la introducció de malalties artificials, com la que es va inventar per eliminar el conill, i que de rebot ha exterminat les espècies que es nodrien dels seus exedents. Això és el que ha passat amb el Duc, abans n'era ple però com que no hi ha conills —base de la seva alimentació— ara quasi no en queden.

La proliferació dels abocadors ha portat un gran augment de carronyers com la gavina que s'ha escampat per tot arreu. Clar! li és més còmode cercar el menjar entre lo que l'home llença que anar-lo a caçar. La gavina es conseqüència de l'abundància, del malbarat. A Somàlia no n'hi deu haver gaire de gavines terra endins.

Els organismes oficials no s'aclaren pas massa, protegeixen la perdiu blanca que no és espècie de

caça. Ningú li ha anat mai al darrera i quasi ha desaparegut, per què?, no pas pels caçadors, si no perquè hi ha massa excursionistes, massa gent a la muntanya i el pobre animal no té repòs per a covar. L'aixequen d'aquí i d'allà i no pot desenvolupar-se i reproduir-se amb naturalitat.

En contra del que molts pensen, la gent —si no hi ha aglomeracions—, tampoc no malmena la caça, especialment la caça menor que està molt lligada a l'home, al camp, als conreus... Quan cria la presència del home el defensa dels depredadors i els camps l'alimenten.

A l'isard, encara que no ho sembli, tampoc l'importa gaire la gent. És un animal sociable, no és una cabra, és un antílop, un animal de prats. Si aquí baix a la vall no hi hagués habitatges, aquestes closos serien plenes d'isards, perquè el que ells volen són pastures fàcils, no cims ni muntanyes on s'hi han hagut de refugiar per necessitat.

En canvi el senglar és un altre cosa. El que hi ha ara no és el d'abans, s'ha repoblat pels francesos amb senglars híbrids de senglar i porc domèstic i això l'ha fet molt més prolífic, i, si hi afegim el fet que no té enemics naturals, s'explica que n'hi hagi tal quantitat i avui en dia sigui una plaga pels conreus i per a d'altres espècies com són les perdius i tota mena d'ocells i de caça menor, pel desastre que fa amb els ous i les cries.

De caçadors n'hi ha de molta mena. El que es dedica a la caça menor en general és solitari i el seu plaer és la natura, l'aire lliure i net, la compenetració amb el gos, el control sobre un mateix...

En canvi el caçador del senglar és gregari va en grup i, sense la colla i tot l'entorn que això genera, de discussions i competència entre caçadors i entre les diferents colles, segurament es trobaria perdut incapaç d'agafar l'escopeta i sortir pel seu compte.

ENSOMNIANT CARENES

per Miquel Soler i Poquí

miquel brossa

Desconsol

En una matinada fresca i bella, quan els darrers estels s'aclucaven cansats del seu vol per la nit, el corn de caça retrunyí amb tal intensitat pels aires, que deixondí l'alba. Les seves notes ressonants pujaven per la vall, rebotien per les cingleres i anaven a esberlar-se en una diversitat de sons per les arestes, fins que anaren diluint-se al traspasar la carena fronterera. L'alba, d'antuvi blanca, va esdevenir rosada, quan sonaren allà baix, al fondal, uns trets que engendraren unes altres resonàncies breus i seques portadores del missatge de la mort. Després d'aquell brogit, esdevingué una pau inesperada que baixava dels cims més bells de la meua terra, rosats per les primeres llums vacil·lants. Decebut, peonava preocupat. A dintre el seu pensament hi havia una lluita que neixia i moria damunt els camins que menaven a Fra Joan. A Fra Joan, inesperadament, vaig trobar-me amb un isard jovenívol tombat de cara al cel, amb la mirada esbatanada esguardant l'infinit i amb una rosa vermella sagnant damunt el pit; dient adéu a les muntanyes que el nodriren, als xaragalls que s'abeurada i les bosquíries que el protegien.

No et sobresaltis cor meu. Certament trasbalsa, pensant amb la dissort del fill i amb la desesperació de la mare. Jo me'n portaré a dintre meu aquesta darrera mirada i aquesta rosa que flagella el teu pit, com a record d'aquesta alba tan blanca i que ara tombant a moradencia, com si ella també copsés tot el dolor de la mare i tota l'angoixa del teu morir.

Cerco el llenguatge escaient per parlar de la muntanya i m'atango a ella per comprendre-la. Remontar els corrents de les seves aigües puríssimes que duen als cims i saber aguantar i escoltar quan es desferma el gran orgue del torb, amb els seus grans crits estridents quan mossega la neu amb una força incontenible i el xiulet agut del vent quan tortura els arbres més valents de les cimes. Sentir cruixir sota els meus peus la neu endurida que allà dalt tot o purifica, fa néixer a dintre meu emocions indescriptibles, que després assaboreixo escoltant els grans silencis en les immensitats de les muntanyes.

m.s.p.

LA CACERA DE L'ISARD

L'isard és sens dubte el rei de la muntanya. D'entre els animals de caça major és el que disposa de més facultats d'apreciació i adaptació al medi, fent servir no tan sols la seva experiència, sinó també adaptant-se a les noves circumstàncies que se li van presentant. Té una intel·ligència enormement desenvolupada que utilitza per a la seva salvaguarda, àdhuc per damunt del pur instint. D'altra banda llurs sentits són d'una extraordinària agudeses. Per tot això la cacera esdevé la més difícil i esportiva.

L'isard posseix una vista excel·lent. Coneix perfectament el seu camp habitual d'observació i copsa tot seguit qualsevol nou punt, encara que estigui immòbil, convertint-lo en blanc de la seva mirada, fins que el més petit moviment li permeti, finalment, identificar-lo. El més característic de la seva vista és l'extraordinària rapidesa en copsar qualsevol cos en moviment, malgrat tingui el cap girat en sentit contrari.

L'afinada oïda de l'isard li permet tanmateix identificar tota mena de so a la muntanya i diferenciar perfectament els sorolls habituals d'aquells que no ho són. De tota manera l'olfacte és el seu sentit més perfeccionat. Tem d'una manera especial l'olor de l'ésser humà i se n'allunya en el moment que li arriba, encara que no hagi vist ni escoltat res sospitós. La boira espessa i la pluja, però, minvan l'agudeses de llur olfacte i faciliten l'èxit de la cacera.

L'isard coneix perfectament els llocs que sovintaja i té un sentit de l'orientació molt desenvolupat que li permet seguir sempre el camí més adient i amb la màxima rapidesa fins també en llocs desconeguts. El seu únic mitjà de defensa és la rapidesa en la fugida.

Està fabulosament adaptat a la muntanya gràcies a les peülles elàstiques i que els unglots poden separar-se endavant i endarrera un respecte de l'altre. És apassionant contemplar la maravellosa agilitat i destresa amb que un ramat d'isards, molestat durant el seu repòs, devalla per un cingle a tota velocitat o creua amb increïble rapidesa la més inestable de les tarteres, o veure'ls com s'enfilen per inclinats pendents avançant tot saltant amb un estil i agilitat admirables. Quan a l'hivern la neu i el glaç cobreixen les muntanyes ell s'hi mou sense cap mena de dificultat i amb la mateixa facilitat.

L'isard, actualment, es caça sempre a l'aguait, la modalitat de caça més esportiva. Cal sempre tenir en compte la finor de l'olfacte de l'animal per avançar contravent. Per descobrir un isard abans que ell ens

descobreixi és necessari arribar d'hora vora els indrets on acostuma a pasturar, deixant de banda els camins resseguits habitualment per excursionistes o pel bestiar ja que els isards, ajeguts, els tenen controlats tot el dia. El descobriment és millor fer-lo amb els binocles, primer fent una mirada general i repassant després lenta i minuciosament tot el terreny. Cal situar-se, sense que el cos sobresorti massa, preferentment al costat d'una ombra i guaitar sense precipitacions ni moviments sobtats. Quan arriba el mes de novembre, els mascles entren en zel i les glàndules cutànies que es troben al darrera de les banyes s'inflamen i exhalen un fort olor. El període de zel es caracteritza per les aferrissades lluites que els mascles disputen entre ells. Aquestes lluites es produeixen quan dos mascles són del mateix tamany i posseeixen una força semblant, ja que, en cas contrari, el més feble fuig. En general la lluita, malgrat les fortes trompades que reben, es limita a una mesura de les respectives forces i no acostuma a acabar de forma sagnant, ja que l'exemplar que es sent inferior abandona el camp de batalla perseguit pel mascle victoriós.

Durant l'època de zel és més difícil la cacera perquè els animals es mouen contínuament, però en canvi és l'època en la qual els mascles vells, que habiten generalment al bosc, surten al descobert, oferint al caçador l'ocasió d'aconseguir un bon trofeu.

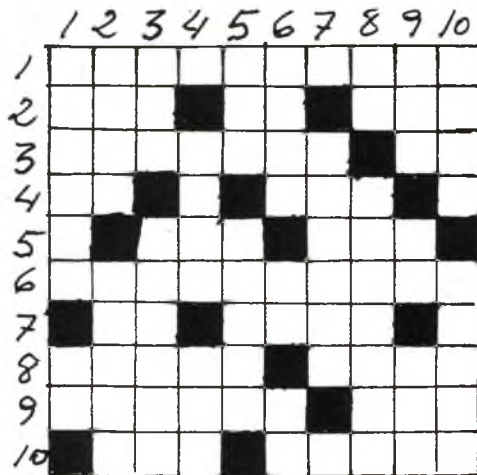
En el moment de disparar hem d'estar gairabé segurs d'encertar l'animal. Si se'l fereix hom està obligat a rematar-lo el més aviat possible per evitar-li patiments.

Fins no fa massa anys hi havien pocs isards, poc a poc però, gràcies a la protecció que han gaudit, han anat augmentant considerablement, fins el punt que, en determinades zones, la seva densitat és massa alta i, al meu parer fóra convenient, de cara a millorar-ne l'espècie, estudiar la manera d'aconseguir novament un equilibri, duent a terme una caça selectiva ben feta tal com s'ha fet en alguns països d'Europa.

M'agradaria aclarir que caçar no és matar. Matar un animal és eliminar-lo sense deixar-li cap oportunitat de fugir o defensar-se per poder-se salvar. Caçar, al contrari, consisteix en donar joc a la peça perquè pugui, eventualment, evitar ser capturada i guanyar-la finalment amb el propi esforç i l'habilitat.

JAVIER DE MERCADER

L'ENCREUAT D'«EL PONT NOU»

Núm. 20

HORIZONTALS:

1.- Gran quantitat. 2.- Metal·loide. Al revés, grau d'elevació d'un so. Al revés, llista de persones que formen part d'una tripulació. 3.- Pianista i compositor català, nascut a Camprodon. Negació. 4.- Cinc-cents cinquanta romans. Consonant. Organ central de l'aparell circulatori. Consonant. 5.- Llatina. Fruit del blat, mal posat. Església catedral. 6.- Inserció d'agulles en els teixits vius, usada com a remei. 7.- Interjecció. Poble d'un municipi de Conflent. Cinc-cents romans. 8.- Al revés, prefix que indica a sota. Acció de regar. 9.- Gabriel... historiador i heraldista, autor del tractat d'armeria. Al revés, unitat hereditària biològica. 10.- La..., Riu del Rosselló. Dos mil cent cinquanta un romans.

Solució núm. 19

VERTICALS

1.- Monestir amb territori propi, regit per un abad. Al revés, femeni de ton. 2.- Pellofa que cobreix el gra de blat. Substància cerosa. 3.- Al revés, gris fosc, tirant a negre. Nom d'home. 4.- Consonant. Al revés, el qui ha engendrat un o més infants. Exempt de taca, de brutícia. 5.- Tractament honorífic, masculí. Mineral, òxid de titani. 6.- Pis superior d'un edifici. Negació. Al revés, mil cinquanta romans. 7.- Consonant. Malaltia cutània inflamatòria. Mil romans. 8.- Cent cinquanta. Natural de Reus. 9.- Al revés, home jove. Municipi de La Cerdanya. Glaç. 10.- Al revés, fruit de l'esbarzer. Sentència antiga.

RESTAURANT - MARISQUERIA

RAMA

Ctra. St. Joan, Km. 4,5
Tel. 972 / 70 25 00
17500 RIPOLL

VILALLONGA DE TER (Girona)
Tel. (972) 74 06 29
ENTRE CAMPRODON I SETCASES

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

CAMPRODON

Tel. 74 03 43

Sant Roc

BAR - RESTAURANT

HABITACIONS, CALEFACCIÓ I BANY

Plaça del Carme, 4 i 5 - Tel. (972) 74 01 19
17867 CAMPRODON (Girona)

RODA EL MÓN I...

Vaig néixer a Camprodon, i ja fa molts anys que en sóc fora. El món dóna moltes voltes i el meu destí va ésser el de deixar un dia la Vall de Camprodon. Repeteixo que han passat uns quants anys des de que vaig marxar del poble. Perdoneu l'expressió si us dic el «meu poble». L'he portat en el pensament i el segueixo portant en el cor. He vingut a passar-hi alguns dies d'estiu, encara que poc sovint, ja que les circumstàncies de la vida m'han portat per altres indrets, i és per això que han passat períodes d'anys sense venir-hi. Per aquest motiu cada vegada que he tornat de nou, els canvis han estat sorprenents. En diferents espectes han estat positius, en altres al contrari. Voldria donar un exemple que s'hem compregués; jo crec que el que passa a les persones i sobretot als dirigents, és com una família que tenen un infant i el veuen dia a dia, no es donen compte que el nen creix; en canvi un foraster que ha vist l'infant i no el torna a veure fins uns anys més tard, es queda sorprès del canvi. Aquest exemple el voldria aplicar a vosaltres i a mi mateixa. L'infant és el nostre poble, vosaltres i viviu, en canvi jo hi he viscut i torno després d'uns anys, m'adono més dels canvis.

En primer lloc voldria felicitar als camprodonins i autoritats per les millores del poble com són: els carrers, l'església, l'ermita de Sant Antoni i altres. Ja veieu que he començat per la part positiva, però no puc deixar al anonimament la mala impressió que m'ha produït el Passeig Maristany. No us heu donat compte que els arbres pateixen una malaltia de la pols que eixequen els cotxes al passar. La veritat és que dóna una mala impressió a les persones que van a passejar-hi i queden empulsinades de cap a peus. Faig aquest escrit per si es pot solucionar aquest problema, ja que aquest passeig sempre ha estat una de les meravelles del nostre poble.

UNA CAMPRODONINA

RECTIFICACIÓ

Sr. Director de la Revista EL PONT NOU:

Distingit senyor,

He vist l'article que els vaig enviar sobre la Farga Catalana, a través del Sr. Perals, publicat en el número 18 corresponent al mes d'agost d'enguany, pàg. 18 i 19.

En principi em sembla bé, encara que hi ha un punt que voldria que m'esmenessin. Es tracta del peu del gravat que reproduceix un esquema de la farga catalana, que m'han adjudicat l'autoria del dibuix el qual no és correcte. L'autor del dibuix és el dibuixant Esteve Polls Borrell i fins i tot en el gravat que els vaig enviar està signat pel seu autor.

Jo sóc molt seriós amb aquestes qüestions d'autoria intel·lectual i no m'agrada adjudicar-me una cosa que no ha estat feta per mi. Es una qüestió de principis, que sempre tinc en compte.

Recolçant-me en les normes de la llei de premsa, els prego que en el proper número esmenin l'error.

Els pregaria que el número amb l'esmena me l'enviïn a la meua adreça de Barcelona, per comprobar que ha estat efectuada. Aquest número del meu article el vaig haver d'anar a buscar a Camprodon expressament, ja que no varen enviar-me'n cap exemplar com s'acostuma a fer quan es publica un article sense cobrar res l'autor.

Els agraeixo per endavant aquesta esmena. Rebin la meua consideració més distingida.

E. SUNYER I COMA

Dibuix: Esteve Polls Borrell

El teu to;
els teus ulls blaus.
Has deixat perfum de rosa
en el teu curt camí.

A Carne Nogareda

En el meu cor,
és viu el teu record
amiga meva.
Petita flor gentil
que neies a l'estiu
i a l'hivern et marceïxes.
Has deixat perfum d'amor
de mans obertes.
En el cor dels teus malalts,
ferida oberta.

Teresa Planesas
Juliol del 1992

el temps

per
Llorenç Birba

Després d'uns mesos de maig i juny molt plujosos ens hem trobat amb part d'un estiu més aviat una mica sec. Al juliol, pràcticament normal, s'han recollit 97 litres m2 d'aigua en 17 dies de pluja; les temperatures s'han mogut entre una mínima de 5 graus i una màxima de 31'5 graus. L'agost, en canvi, no ha arribat als 80 litres m2 i només en 10 dies de precipitació, tenint en compte que, al dia 15 ja n'havien caigut 71'5 litres, amb un fort xarbot al matí del dia 9 de 26 litres m2; la segona quinzena, per tant, ha estat seca i també més aviat calorosa; les temperatures han estat entre una mínima de 6 graus i una màxima de 33 graus. El setembre ja ha començat més fresquet i més mullat; el dia 10 ja s'havien recollit 92 litres m2, només en tres dies de pluja. ¿Què farà més endavant?...

cuina

Les receptes
de
Carme Àlvarez

PEBROTS VERDS AL FORN

En una plata de forn s'hi posen els pebrots partits per la meitat. En el fons s'hi posa oli. Es prepara una pasta amb carn picada amanida com si fos carn de pilotes, es posa a dintre els pebrots i es polsegen amb pa rallat i es fan coure al forn poc a poc.

FILET DE PORC

Es senyala el filet, es posa en una plata de forn, es fa una salsa amb grans d'all, julivert, pa fregit, un tomàquet rallat, una copa de xeres, oli i sal, es posa sobre el filet i es posa al forn i que cogui poc a poc.

PUNTS DE VENDA DEL PONT NOU

CAMPRODON

Vila de dalt

Anglada Telf. 740 279

Luengo Telf. 740 498

Vila de Baix

Moré Telf. 740 708

LLANARS

Ca l'Angelina Telf. 740 365

SANT PAU DE SEGÚRIES

Can Roure Telf. 747 035

VILALLONGA DE TER

Estanc Cal Rigat Telf. 740 409

SETCASES

Ca la Núria Telf. 740 595

BARCELONA

Llibreria Ona Gran Via, 654

Telf. 318 19 79

PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)

Maison de la Presse GUISSSET

Telf. 68 89 70 40

salut

per
Jaume Iglésias
i
Solà

TENIM CURA DE LA NOSTRA BOCA? (III)

Ja hem vist que la càries dental és una malaltia que abandonada al seu curs té com a conseqüència la total destrucció de la dent afectada. Per tant les mesures que s'apliquin en la prevenció i control són fonamentals.

Caldrà aplicar mesures per augmentar la resistència de la dent amb la utilització de fluor en els dentífrics i glopeigs; correcció de les males oclusions i segellat de les fisures. Mesures de control de la placa bacteriana amb una higiene dental utilitzant un raspallat de les dents acurat i fent ús del fil dental per a poder netejar els espais interdents. El raspallat té dues finalitats mecàniques immediates, que són l'eliminació dels residus alimentaris i la destrucció de la placa bacteriana. La primera part de la tècnica del raspallat s'assembla a una escombrada; es realitzen moviments seguint l'eix de les dents, de la geniva a les dents, començant per la geniva i sense desplaçaments horitzontals, tant per la part de fora com per la part de dintre, acuradament, minuciosament.

La segona part és un remolí sobre la cara aclusal i cal que les fibres penetrin fins al fons dels secs de les dents. Finalment caldrà netejar l'espai entre dents i les genives fent servir el fil de seda. No s'han demostrat diferències significatives en el tipus de raspall. El control dels factors dietètics i l'educació sanitària són mesures que seguirem.

JAUME IGLÉSIAS SOLÀ

les festes

OCTUBRE

Conèixer i fer amics en contacte amb la naturalesa, a la recerca d'un objectiu comú, vivint circumstàncies autèntiques, es fer-nos rics en valors sense els quals és molt difícil articular la vida. Un projecte de vida amb un estil i una dinàmica esperançadora... «Anirem al Remei de Camprodon». Un crit de joia, sempre nou i ple d'encís que aplega un bon nombre de famílies de les nostres contrades.

Entre els santuaris de més anomenada d'aquesta alta Catalunya que atreu un gran nombre de fidels devots de la Mare de Déu del Remei de Creixenturri, el nou Temple del Remei, que substitueix la modesta església del segle X, és el Remei de Camprodon la més assenyada i arralada en l'ànima popular, festa, de les nostres valls.

La concurrència de devots, no sols de la comarca, sinó també d'altres més llunyanes, sempre en augment, fa que aquesta diada animi l'esperança de tots amb un ressó popular indiscutible.

El pla i la muntanya de Greixenturri foren al segle XVII teatre de batalles sagnans. L'església dedicada a St. Cristòfol que tenia Rector propi és refugi i salvaguarda. Convertida en runes per l'horrible terratrèmol del 2 de febrer de 1428, amb greus destrosses pel terratrèmol de 21 de juny de 1327.

Els Srs. Sitjar i Guàrdia, protectors especials del Santuari projectaren substituir l'antic temple amb un altre de formes més belles i més grandioses, la qual cosa dugueren a terme, segons el pla traçat per l'arquitecte Antoni Masmitjà.

El Papa Gregori XVI, amb el Breu expedir a Roma el 8 d'agost de l'any 1843, es dignà concedir a perpetuïtat indulgència plenària als fidels que, havent confessat i combregat, visitin el Santuari i la Sda. Imatge.

És celebrada la festa patronímica el segon diumenge d'octubre. Seguint un costum més que centenari pugem al Santuari per assistir als actes religiosos del matí i la tarda. La Verge, que sap que com a cristians portem a dins el Fill de Déu, ens espera i ha estès com una catifa que inspira expectació i ens fa preveure la seva especial protecció.

Mn. Soler Marfín

Hostal LA PLACETA

Sopars freds
Habitacions amb bany
Plaça del Carme, 9
Tels. 74 08 07
70 15 20
17867 CAMPRODON

Especialitats
en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

JORDI I PEPI ESTILISTES

HOME - DONA
PERRUQUERIA - MAQUILLATGE
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
HORES CONVINQUDES (OBERT MIGDIA)

Isaac Albéniz, 7
Tel. (972) 74 13 40
17867 CAMPRODON
Girona

Rafael Casanova, 67
Tel. (93) 668 78 01
08750 MOLINS DE REI
Barcelona

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

L'Hotel de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 2
Tel. (972) 740013

17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
TELEFON (972) 740701

CLUB DE TENNIS
Camprodon

*Sala per a
convencions i
reunions privades!*

Amb nou accés i obert cada dia.
(Tancat els dilluns excepte festius)

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

Tel. (972) 74 02 79
CAMPRODON (Girona)

LA FOTO NOSTÀLGICA

A Setcases, tria de la ramada, l'any 1948

- 1.- Francesc Busquets i Molas (Can Bundansi).
- 2.- Josep Roca i Marcer (Can Carela).
- 3.- Joan Bartolí i Roca (Ca l'Oliver).
- 4.- Joan Vila i Sala (Can Jepet).
- 5.- Joaquina Sala i Oliva (Ca l'Ocell).
- 6.- Miquel Peral i Descamps (Can Tiranda Vell).
- 7.- Joan Vila i Mayà (Can Jepet).
- 8.- Miquel Vidal i Pagés (Cal Fuster).
- 9.- Maria Pagés i Guillaumes (Can Fuster).
- 10.- Ruff Pagés i Guillaumes (Can Ruff).
- 11.- Remei Busquets i Palol (Can Bundansi).
- 12.- Vicenta Busquets i Palol (Can Bundansi).
- 13.- Montserrat Cristina i Alabau (Ca la Xiqueta).
- 14.- Margarita Molas i Rus (Cal Tet).
- 15.- Marianna Guillaumes i Peitiv (Can Ruff).
- 16.- Joan Pagés i Guillaumes (Can Ruff).
- 17.- Cristòfol Molas i Illa (Can Ral de Baix).
- 18.- Josep Pujol i Planella (Can Rustollet).
- 19.- Miquel Vidal i Farrés (Can Bota).
- 20.- Josep Molas i Barceló (Can Tunicos).
- 21.- Miquel Pagés i Pujol (Can Rufí).
- 22.- Paquita Pérez i Peral (Can Tiranda).
- 23.- Alberta Rigat i Sala (Cal Flaquer).
- 24.- Gabriel Pagés i Guillaumes (Can Gridà).
- 25.- Josep Picart i Molas (Cal Tet).
- 26.- Josep Pous i Moret (Can Punxa).
- 27.- Martí Moret i Casadesús (Can Pascal).
- 28.- Conxita Palol i Rigat (Can Bundansi).
- 29.- Joan Vidal i Pulí (Ca la Caralpa).
- 30.- Margarida Roca i Alabert (Ca la Caralpa).
- 31.- Josep Vidal i Roca (Ca la Caralpa).

GENERALITAT DE CATALUNYA

Cap a Europa

La Generalitat és conscient que els ciutadans de Catalunya no tenen prou informació sobre el procés d'unificació europea i el Tractat de Maastricht, i es proposa millorar aquest coneixement.

LA FEINA BEN FETA NO TÉ FRONTERES

L'entrada en vigor del mercat interior europeu posa a l'abast de **les nostres empreses** el primer mercat internacional.

Els nostres professionals podran establir-se i exercir la seva professió en tota la CEE, i **els nostres universitaris i investigadors** tindran més oportunitats. Però al mateix temps les empreses i els professionals, els serveis i els productes de la resta de països comunitaris podran entrar lliurement a Espanya.

Per tant, la nova situació exigeix un esforç de formació i de qualitat, tant per part de les empreses com per part dels professionals.

Per facilitar aquest esforç, la Generalitat ha posat en funcionament, ja fa anys, un conjunt d'organismes que hi donen suport:

- El CIDEM, que té cura de captar

capitals estrangers, de fomentar la implantació de tecnologia adequada i d'assessorar sobre la normativa europea (Eurofinestreta).

- El COPCA, orientat especialment a la **promoció de les exportacions**, arreu del món i especialment a Europa, on ja hi ha 10 oficines de representació de Catalunya.

- El Consorci de **Promoció Turística**, que té per missió la promoció arreu d'aquest important capítol de l'economia catalana.

- El Patronat Català pro-Europa, que informa i treballa per l'**adequació de Catalunya a Europa** i defensa els interessos catalans a Brussel·les.

- L'Oficina de **Cooperació Científica i Educativa** amb la CEE, del Departament d'Ensenyament.

Per progressar, Catalunya ho haurà de fer amb Europa.

CATALUNYA ★ UN PAÍS ★ D'EUROPA

els ajuntaments informen

L'ESCORXADOR MUNICIPAL DE CAMPRODON

L'escorxador municipal de Camprodon perilla! l'adequació a la nova normativa comunitària exigeix unes profundes remodelacions dels escorxadors que requereixen unes fortes inversions econòmiques i les administracions davant d'aquest fet tiren pel camí fàcil, la concentració. Això portaria a l'irremediable tancament del escorxador municipal i tothom hauria d'anar a matar a Ripoll.

Ens consta que tant l'Ajuntament de Camprodon com la Mancomunitat han fet tot tipus de passes per tal de salvar la situació i, si bé és cert que es podria matar a Camprodon mantenint la definició d'origen de la carn, també ho és que de cara a un futur producte de qualitat «VALL DE CAMPRODON» és molt convenient que la producció es faci íntegrament a la Vall.

Les darreres gestions fetes pel president de la Mancomunitat sembla que donen una esperança, admetent la qualificació d'escorxador de Capacitat restringida amb una inversió raonable.

JORNADES SOBRE ELS MONESTIRS DEL RIPOLLÈS

El Divendres 18 de setembre a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de Camprodon es van cloure les JORNADES SOBRE ELS MONESTIRS DEL RIPOLLÈS. El darrer dia va estar dedicat a SANT PERE DE CAMPRODON amb parlaments del Dr. M. S. Gros, director del Museu Episcopal de Vic, Dr. Joan F. Cabestany, president dels Amics de l'Art Romànic, del Dr. Joan Ainaud de Lasarte de l'Institut d'Estudis Catalans. L'acte el va clausura el Dr. Salvador Vaquer, vicepresident dels Amics dels Monestirs del Ripollès.

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

Guia **EL PONT NOU** de la Vall

AJUNTAMENT DE CAMPRODON	74 00 05	AJUNTAMENT DE VILALLONGA	74 04 06
AJUNTAMENT DE LLANARS	74 03 61	AJUNTAMENT DE MOLLÓ	74 03 87
AJUNTAMENT DE SANT PAU	74 70 05	AJUNTAMENT DE SETCASES	74 05 98

HOTELS I RESTAURANTS

H. EDELWEIS. C/Ctra. St. Joan, 28. CAMPRODON	74 09 13	HOTEL EL GREVOL. LLANARS	74 10 13
H. GÜELL. Pl. Espanya, 8 CAMPRODON	74 00 11	HOTEL L'ESCOM. C/de la Font, 15. LLANARS	74 03 67
L'HOTEL DE CAMPR. Pça. Dr. Robert. CAMPRODON	74 00 71	REST. EL CELLER. C/Font d'en Rafel s/n. LLANARS	74 11 49
H. SANT ROC. P. del Carme, 4-5. CAMPRODON	74 01 19	REST. CAN PEI. LA ROCA	74 12 76
HOTEL SAYOLA. C/Josep Morer, 4. CAMPRODON	74 00 13	CAMPING CONCA DEL TER. VILALLONGA	74 06 29
CAN GANANSI. C/Josep Morer, 11. CAMPRODON	74 01 34	FONDA REST. RIGA. TREGURÀ	74 06 48
HOTEL LA PLAÇETA. P. del Carme, 9. CAMPRODON	74 08 07	HOSTAL EL SERRAT. TREGURÀ	74 04 11
REST. BAC DE SANT PERE. CAMPRODON	74 07 01	HOTEL CAN TIRANDA. C/Núria s/n. SETCASES	74 05 74
REST. LA PLAÇA. Pça. Espanya, 3 CAMPRODON	74 07 39	HOSTAL PASTUIRA. Vall Ter 2.000. SETCASES	74 06 60
REST. ELS AVETS. Ctra. de Molló, 3. CAMPRODON	74 00 71	HOSTAL REST. CALIXÓ. MOLLÓ	74 03 86
REST. LA MURALLA. C/Catalunya, 13. CAMPRODON	74 09 00	REST. F. LA GINESTERA. Ctra. de França. MOLLÓ	74 03 88
REST. DAGIORGIO. C/Fer. Bàrbara, 10. CAMPR.	74 09 88	REST. CAN PO. ROCABRUNA	74 10 45
REST. EL CALIU. Pça. Espanya, 4. CAMPRODON	74 06 36	REST. LES PLANES. ESPINAVELL	74 13 74
REST. NÚRIA. Pça. Espanya, 11. CAMPRODON	74 00 04	REST. LA TEULERIA. Ctra. St. Joan-km.15.	
REST. «LA HÍPICA». CAMPRODON	74 02 07	SANT JOAN DE LES ABADESSES	72 05 07
		REST. RAMA. Ctra. St. Joan, km. 4. RIPOLL	70 25 00

ANEM DE COMPRES !

LLIBRERIA ANGLADA. C/València. CAMPRODON	74 02 79
LLIBRERIA MARIA. ST. PAU DE SEGÚRIES	74 70 35
LA POMA-NIT. C/València, 37. CAMPRODON	
SABATERIES ROQUÉ. Pl. C.A. Torras, 5. CAMP.	
RELL. JOIER. PLANAS. C/València, 14. CAMPRODON	74 00 97
GALERIA D'ART SEGLE XXI. Ferrer Bàrbara, 26. CAMP.	
31416 ROBA JOVE. C/Isaac Albéniz, 8. CAMPRODON	13 01 00
AVET-SET. Fàbrica de gèneres de punt. MATARÓ	
LES FLORS. C/València, 42. CAMPRODON	74 01 16

Queviures

Llegums cuits Isabel. C/F. Bàrbara, 26. CAMPRODON	74 00 18
CAL XEC. Embotits. C/Isaac Albéniz, 1. CAMPRODON	74 00 84
ROTA. Supermercat. C/València, 12. CAMPRODON	74 00 43
PASTISSERIA PUJOL. C/València, 1. CAMPRODON	74 01 22
BIRBA. Galetes. CAMPRODON	
FORN SALA. C/Ferrer Bàrbara, 14. CAMPRODON	74 01 32
FORN ESCOLÀ. C/Josep Morer, 2. CAMPRODON	74 01 45
CA LA NÚRIA. SETCASES	74 05 95

TOT PER LA CASA !

Constructors

Const. DESMOS. C/F. Bàrbara, 19. CAMPRODON	74 09 09
Const. ROVELLÓ. C/Josep Morer, 3. CAMPRODON	74 08 52
Const. MONTURIOL. C/València, 53. CAMPRODON	74 04 62
Const. CAROLA. C/Josep Morer, 24. CAMPRODON	74 02 97
Const. CUMOSA. C/St. Roc, 3. CAMPRODON	74 13 87
Const. COVICO. P. Dr. Robert, 8,1er.,1a. CAMP.	74 00 18

Excavac. COLOMER. Pça. La Fia, 3. CAMPRODON	74 05 00
---	----------

Mobles

Mobles MARTÍ MAGRET. CAMPRODON	
--------------------------------	--

Electricitat

Electricitat JUNCÀ. C/València, 59. CAMPRODON	74 03 30
Electricitat COLLBONI. CAMPRODON	

FEM ESPORT !

RENARD Esports. C/València, 50. CAMPRODON	74 03 13
VIVAC. C/St. Roc, 16. CAMPRODON	74 13 92

ESQUÍ CLUB SETCASES. SETCASES	74 11 13
Hípica de Llanars. Ctra. de SETCASES Km-1	74 02 07
Hípica Mas Batlló. ABELLA	74 08 08

ALTRES SERVEIS !

Ferreteries

Gardella. C/València. CAMPRODON	
Guardiola. C/València, 1 CAMPRODON	74 02 02

Perruqueries

JORDI I PEPI. C/Isaac Albéniz. CAMPRODON	
ESTHER. C/del Rec s/n, SETCASES	

Agències

SÁNCHEZ. C/València, 45. CAMPRODON	74 03 43
C. VENTURA. Freixenet, 6 Baixos. CAMPRODON	13 03 08

Tallers

Motos PEITIVI. C/St. Roc, 1. CAMPRODON	74 01 46
--	----------

Discoteques

PETRES. C/Nou. CAMPRODON	
--------------------------	--

BOMBERS	74 02 41	CONSULTORI METGE	74 05 32	TAX. BERINO. CAMP.	74 10 57/ 74 08 67
POLICIA	74 02 33	METGE DE GUÀRDIA	74 01 24	TAXIS MARIA. ST. PAU	74 70 35
GUÀRDIA CIVIL	74 00 39	CREU ROJA	74 00 76	RECTOR DE CAMPRODON	74 01 36

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 CAMPRODON

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 RIPOLL

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON

VENDA DIRECTA DE CONSTRUCTOR
PERE TRAVESAS - PROMOTOR - CONSTRUCTOR
Passeig d'en Blay 21, baixos - Tel. 27 00 82 - 29 42 17 (part.)
PROMOCIONS ALTA GARROTXA, S.L.

A CAMPRODON: EDIFICI LA MURALLA

Apartaments de 2 i 3 dorm.
Construcció típica de la Vall.

Exteriors:

Planta baixa de pedra, façanes pintades, barbacanes de fusta, persianes de llibret de fusta.

Interiors:

Gres de 45x45, rajola de 25x35 a escollir. Fusteria de roure. Cuina de roure equipada amb forn. Encimera, calentador i extractor. Sanitaris: griferia monocomandament, obertures de barretes, vidres climàtic de doble cambra.

Ascensor. Parking opcional.

Entrega primera fase: juliol 1993

ALTRES PROMOCIONS A LA GARROTXA:
CASES UNIFAMILIARS A OLOT, SANT JOAN LES FONTS, LA CANYA,
VALL DE BIANYA, SANT PAU, SANT ESTEVE D'EN BAS, LES PRESES